

Sygnatura akt: XI GC 1134/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Edyta Jurkowska

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2017 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. Z.

przeciwko (...) spółka akcyjna V. (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej (...) spółka akcyjna V. (...) w W. na rzecz powoda A. Z. kwotę 4.788 (cztery tysiące siedemset osiemdziesiąt osiem) złotych i 98 (dziewięćdziesiąt osiem) groszy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 9 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 957 (dziewięćset pięćdziesiąt siedem) złotych i 37 (trzydzieści siedem) groszy tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 1134/16

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Dnia 29 marca 2016 roku powód A. Z. wniósł przeciwko pozwanej (...) spółka akcyjna V. (...) w W. pozew o zapłatę kwoty 4.788,98 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 09 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz złożył wniosek o zasądzenie kosztów postępowania sądowego.

W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał, iż w wyniku kolizji drogowej uszkodzony został samochód marki N. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do M. W., zaś sprawca wypadku był ubezpieczony u pozwanej. Powód wskazał, iż poszkodowana wynajęła pojazd zastępczy, który był jej niezbędny do dojazdów do pracy z Niemiec do L. oraz w celach prywatnych. Pozwana wypłaciła odszkodowanie, jednakże nie w pełnej wysokości.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 07 lipca 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty, zgodnie z żądaniem powoda.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 02 sierpnia 2016 roku, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, pozwana wskazała, iż nie są uzasadnione roszczenia powoda przekraczające kwotę, która została już przez pozwaną wypłacona. Nadto pozwana podniosła, iż uznanie przez pozwaną za zasadny określony czas najmu

pojazdu zastępczego nie powoduje automatycznie, iż dłuższy czas najmu będzie przez pozwaną na tej samej podstawie zaakceptowany.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08 listopada 2013 r. doszło do kolizji, w której samochód marki N. (...) o nr rej. (...), należący do poszkodowanej M. W., został uszkodzony przez sprawcę posiadającego polisę ubezpieczeniową od odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej w W.. Szkoda została zgłoszona pozwanej w dniu 08 listopada 2013r.

Bezsporne, a nadto dowód:

- zgłoszenie szkody, k.29-31
- potwierdzenie przyjęcia zawiadomienie o szkodzie, k.48-49,
- dokumenty z akt szkody, k.108, 109-252,
- zeznania świadka J. W., k.264-265,
- zeznania świadka M. W., k.265-267.

Poszkodowana używała pojazdu w celach służbowych, m.in. w celu dojazdu do pracy z Niemiec do L., a także w celach prywatnych. Oprócz uszkodzonego pojazdu poszkodowana posiadała wraz z mężem jeszcze dwa samochody: sportowe B. oraz samochód dostawczy, jednak z uwagi na specyfikę firmy, którą prowadzi wraz z mężem, nie było możliwe korzystanie z tych samochodów. Pojazd poszkodowanej, który został uszkodzony w kolizji, w dniu 14 listopada 2013r. został oddany do naprawy.

Dowód:

- potwierdzenie przyjęcia pojazdu do naprawy, k.32,
- oświadczenie, k.38,
- oświadczenie, k.39,
- zeznania świadka J. W., k.264-265,
- zeznania świadka M. W., k.265-267.

W okresie od 14 listopada 2013r. do 19 grudnia 2013. poszkodowana wynajęła od powoda pojazd zastępczy marki C.. Dobową stawkę najmu ustalono na kwotę 170,73 zł netto. Łączny okres najmu wyniósł 35 dni.

Z tego tytułu wystawiona została faktura VAT nr (...) opiewająca na kwotę 7.349,93 zł brutto.

Dowód:

- umowa najmu samochodu, k.22,
- ogólne warunki najmu samochodu, k.23-24
- faktura VAT, k.25,
- pismo, k.40-41,

- zeznania świadka K. Z., k.267.

W dniu 14 listopada 2013r. poszkodowana zawarła z powodem A. Z. umowę cesji wierzytelności przysługującej poszkodowanej z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy, w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 08 listopada 2013r. Powód jako cesjonariusz przyjął powyższą wierzytelność w celu zaspokojenia swojej wierzytelności z tytułu najmu samochodu zastępczego. Poszkodowana powiadomiła pozwaną o zawarciu umowy cesji z powodem.

Dowód:

- umowa cesji wierzytelności, 27-28,

- pismo, k.26.

Pozwana pismem z dnia 18 grudnia 2013r. odmówiła wypłaty odszkodowania informując, iż brak jest podstaw do przyjęcia przez pozwaną odpowiedzialności za zaistniałą szkodę. W dniu 10 marca 2014r. pozwana poinformowała o przyznaniu odszkodowania za naprawę pojazdu w kwocie 5.052,85 zł. Decyzją z dnia 06 maja 2014r. pozwana przyznała poszkodowanej odszkodowanie w kwocie 2.560,95 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, uznając za uzasadniony okres 15 dni, przyjmując stawkę dzienną na 170,73 zł.

Dowód:

- decyzja, k.33-34,

- decyzja, k.35-36,

- decyzja, k.37.

Powód nie zgadzając się ze stanowiskiem pozwanej pismem z dnia 29 października 2014r. odwołał się od decyzji, wnosząc o przyznanie i wypłatę pełnej kwoty kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwana pismem z dnia 30 kwietnia 2015r. poinformowała powoda, iż nie znajduje podstaw do zmiany stanowiska w sprawie.

Dowód:

- pismo, k.44-47,

- pismo, k.43.

Stawki czynszu dla jednego dnia najmu samochodu zastępczego na rynku (...) bez limitu kilometrów, przy uwzględnieniu pełnego zakresu ubezpieczenia AC/OC/NW, z wykupionym udziałem własnym w szkodach, przy założeniu wynajmu na okres 5-15 dni, w listopadzie 2013r. zawierały się:

- przy klasie samochodów odpowiadających marce pojazdowi wynajętemu – od 170 do 219 zł netto za dobę,

- przy klasie samochodów odpowiadających marce pojazdowi uszkodzonemu – ok. 190 zł netto za dobę.

Technologiczny czas naprawy uszkodzonego pojazdu wynosił 12 dni kalendarzowych, przy czym do uzasadnionego czasu wynajmu pojazdu zastępczego należy wliczyć m.in. czas konieczny na przeprowadzenie oględzin pojazdu, ustalenie zakresu naprawy pojazdu, a także czas niezbędny na sprowadzenie części zamiennych. Technologiczny czas naprawy nie jest tożsamy z faktycznym czasem trwania naprawy samochodu. Wobec powyższego okres wynajmu pojazdu zastępczego, który wyniósł 35 dni, jest w pełni uzasadniony.

Kaucja nie jest pobierana przy transakcjach wiązanych, kiedy to pojazd zastępczy dostarcza firma dochodząca roszczeń odszkodowawczych, a nie dochodzi ich sam poszkodowany.

Dowód:

- opinia pisemna biegłego sądowego W. S., k. 275-285,
- uzupełniająca ustna opinia biegłego sądowego W. S., k. 304-305.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w całości.

Podstawę prawą żądania pozwu stanowi przepis art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2). Zgodnie z § 4 art. 822 k.c., uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Odpowiedzialność pozwanej wynika również z ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Art. 35 ustawy stanowi, iż ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Obowiązek odszkodowawczy ubezpieczyciela wobec poszkodowanego obejmuje szkody na osobie oraz szkody w mieniu (art. 34 ust. 1 powołanej ustawy).

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż pojazd sprawcy wypadku, w którym doszło do uszkodzenia pojazdu, ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej. Również bezsporne jest zawarcie przez powoda umowy najmu pojazdu zastępczego oraz umowy cesji.

Legitymacja powoda do dochodzenia roszczeń na własną rzecz wynika z przedłożonej przez niego umowy cesji oraz z art. 509 k.c. zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Z kolei art. 510 § 1 k.c. stanowi, iż umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły.

Pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności. Kwestionowała natomiast wysokość stawki najmu, czas jego trwania oraz konieczność wynajmu pojazdu zastępczego.

W spornym zakresie Sąd w całości oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, na zeznaniach świadków oraz na opinii biegłego. Sąd, na wniosek stron, dopuścił dowód z opinii biegłego na okoliczność stawki czynszu dla jednego dnia najmu pojazdu zastępczego bez limitu kilometrów przy uwzględnieniu pełnego zakresu ubezpieczenia AC/OC/NW oraz z wykupionym udziałem własnym w szkodach w chwili faktycznego najmu pojazdu odpowiadającego klasie pojazdu uszkodzonego oraz klasie pojazdu wynajętego, a także na okoliczność technologicznego czasu naprawy. Opinia była kwestionowana przez stronę pozwaną, lecz została podtrzymana przez biegłego na rozprawie głównej po zapoznaniu się z zarzutami.

Pozwana kwestionowała wysokość stawki najmu pojazdu zastępczego odpowiadającego klasie pojazdowi uszkodzonemu, wskazując na zasadną stawkę 170 zł netto za dobę. Jednakże zastosowana przez powoda stawka czynszu nie odbiega od tej wskazanej przez pozwaną, gdyż wyniosła 170,73 zł netto. Nadto należy zaznaczyć, iż w trakcie procesu likwidacyjnego strona pozwana nie kwestionowała wysokości stawki czynszu najmu, co uczyniła dopiero na etapie postępowania sądowego. Biegły w swojej opinii wskazał, iż w okresie, w którym poszkodowana

wynajęła pojazd zastępczy od powoda, stawki na rynku lokalnym mieściły się w przedziale od 170 zł netto za dobę do 219 zł netto za dobę. Potwierdza to fakt, iż stawka zastosowana przez powoda, tj. 170,73 zł netto za dobę, mieściła się w zakresie stawek, który obowiązywały na rynku lokalnym w listopadzie 2013r. Należy także wskazać, iż mowa jest o stawkach za wynajem samochodów odpowiadających marce pojazdowi wynajętemu. W przypadku natomiast stawki za wynajem samochodu odpowiadającemu samochodowi uszkodzonemu, to stawka ta wynosiłaby ok. 190 zł netto za dobę.

Strona pozwana stanowczo kwestionowała okres najmu pojazdu zastępczego, który wyniósł 35 dni. Zdaniem pozwanej za uzasadniony okres najmu samochodu zastępczego można uznać wyłącznie 15 dni, ponieważ w tym czasie dokonano wyceny szkody oraz poinformowano poszkodowaną o rozliczeniu szkody. Nadto pozwana wskazała, że fakt, iż za zasadny został uznany dany okres najmu nie daje podstaw do tego, aby na tej samej podstawie, automatycznie przyjmować za słuszny dalszy okres najmu. W swoich twierdzeniach pozwana powoływała się także na technologiczny okres naprawy pojazdu, który miał wyznaczyć uzasadniony czas najmu. Biegły w swojej opinii wskazał, iż technologiczny czas naprawy uszkodzonego pojazdu wyniósł 12 dni. Na ten czas mają wpływ różne czynniki, jak np. przeprowadzenie oględzin, w tym także oględzin dodatkowych, sprowadzanie części zamiennych, ustalenie zakresu naprawy. Ostateczne uzgodnienie zakresu naprawy przez warsztat z ubezpieczycielem nastąpiło w dniu 17 grudnia 2013r. Strona pozwana w dniu następnym poinformowała poszkodowaną, iż brak jest podstaw do przyjęcia przez pozwaną odpowiedzialności za zaistniałą szkodę. W dniu 19 grudnia 2013r. poszkodowana zakończyła najem pojazdu zastępczego. W opinii biegłego wynajem samochodu zastępczego przez poszkodowaną do dnia 19 grudnia 2013r., biorąc pod uwagę powyższe, był całkowicie uzasadniony.

Poszkodowana w swoim oświadczeniu i zeznaniach podtrzymywała konieczność wynajmu pojazdu zastępczego z uwagi na to, iż pojazd miał jej służyć w celach służbowych, do dojazdów do pracy z Niemiec do L., a także w celach prywatnych. Poszkodowana prowadziła firmę wraz z mężem. Pozwana kwestionuje konieczność najmu pojazdu zastępczego, gdyż poszkodowana w tym okresie posiadała jeszcze dwa pojazdy: sportowe B. i samochód dostawczy. Poszkodowana i jej mąż w swoich zeznaniach wskazali na fakt, iż pomimo posiadania przez nich innych pojazdów, zmuszeni byli wynajmować pojazd zastępczy, gdyż nie nadawały się one do prowadzenia przez nich dotychczasowego trybu życia.

Sąd zgodził się z tym stanowiskiem. Obowiązkiem właściciela firmy jest m.in. dbanie o jej wizerunek. Specyfika firmy, którą poszkodowana prowadziła wraz z mężem, dojazd do klientów, zawieranie umów wymaga odpowiedniej postawy. W przypadku, gdyby właściciel firmy, w celu zawarcia umowy, udał się do klienta samochodem dostawczym lub samochodem sportowym, to jego profesjonalizm mógłby zostać podważony. Okoliczności te pozwalają uznać, iż konieczność wynajmu pojazdu zastępczego przez poszkodowaną była w pełni uzasadniona.

Pozwana po zapoznaniu się z opinią biegłego wniosła o zobowiązanie biegłego do wyjaśnienia kwestii związanej z pobieraniem kaucji. Biegły podtrzymał wnioski z opinii pisemnej oraz wskazał, iż kaucji nie stosuje się przy transakcjach związanych, kiedy pojazd zastępczy dostarcza firma, która to dochodzi roszczeń zamiast poszkodowanego. Pobiera się ją prawie zawsze od pierwszego nowego klienta.

Strony nie wniosły dalszych zarzutów do opinii biegłego, zatem należało przyjąć, że akceptują jej ustalenia.

Z uwagi na powyższe, zasadnym było obliczenie rzeczywiście przysługującego powodowi odszkodowania z tytułu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w oparciu o iloczyn średniej stawki dziennej 170,73 zł i czasu najmu w wymiarze 35 dni, co daje kwotę 7.349,93 zł brutto. Kwota zapłacona z tego tytułu to 2.560,95 zł. Wobec powyższego na rzecz powoda należało zasądzić całą dochodzoną pozwem kwotę.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.